

Arrest

nr. 116 725 van 10 januari 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 12 november 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 oktober 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 december 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VERBRAEKEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. U bent geboren in Damdy, regio Naurzum (toenmalige Sovjetrepubliek Kazachstan) op 15.12.1982 maar groeide op in Grozny. In 1999 ging u voor uw rechtenstudies naar Kazan, Tatarstan, waar u tot midden april 2013 woonde. U keerde nog regelmatig terug naar uw familie in Grozny. Tijdens uw studententijd in Kazan werd u regelmatig opgepakt door de politie. U behaalde uw diploma in 2010 en bleef in Kazan wonen, op verschillende adressen. U werkte op verschillende plaatsen: in de bouw, in een immobiliënkantoor, als assistent-advocaat en ten slotte als taxichauffeur. Midden april 2013 verhuisde u opnieuw naar Grozny.

Op 8 mei 2013 zou u met de wagen van uw oom uw moeder ophalen in Sleptsovsk (Ingoesjetïë). Onderweg nam u een lifter mee. Ter hoogte van Atchoi-Martan werd u echter tegengehouden door een verkeersagent. U werd aangevallen door leden van de FSB, die u meenamen naar een onbekende plaats. U werd er geslagen en ondervraagd over uw passagier. Op 11 mei kwam u vrij, nadat uw oom 5000 euro betaalde. U werd afgezet aan de rand van Grozny, waar uw oom en twee van zijn vrienden u opwachttten. U werd naar een onderduikadres gebracht bij een vriend van uw oom. Op 24 mei gingen politieagenten naar uw ouderlijke huis en namen uw vader mee. Sindsdien heeft u over hem niets meer vernomen. Uw oom en zijn contacten besloten dat u het land moest verlaten. Op 6 juni 2013 vertrok u vanuit Valerik met de bus naar Moskou. U werd er naar een appartement gebracht. Op 24 juni vertrok u vervolgens in een vrachtwagen naar België, waar u aankwam op 27 juni 2013. U diende diezelfde dag nog een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw binnenlands paspoort, uw rijbewijs en uw diploma.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat het incident op 8 mei 2013 en de nasleep ervan de hoofdreden is voor uw vertrek uit uw land van herkomst. Daarnaast haalde u nog problemen van discriminatie door de ordediensten en werkgevers aan tijdens uw langdurig verblijf in Kazan.

U heeft uw arrestatie op 8 mei 2013 echter niet aannemelijk weten maken. Uw verklaringen omtrent uw arrestatie en de daaropvolgende problemen zijn immers dermate vaag en incoherent dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Uw verklaringen in verband met de problemen van discriminatie die u recent zou gekend hebben in Kazan zijn onvoldoende ernstig en bovendien niet meer actueel, gezien uw terugkeer naar Grozny in april 2013.

Het is vooreerst opmerkelijk dat u niet weet of u momenteel nog gezocht zou zijn in de Russische Federatie en dat u niet met zekerheid kan zeggen of u momenteel gevaar zou lopen (CG p 19). Het feit dat u zich hier niet over geïnformeerd heeft, noch over de huidige situatie van uw vader (CGp19), wiens lot verband houdt met uw problemen, wijst op een ernstig gebrek aan interesse voor uw eigen zaak. U bent er niet in geslaagd om voor deze nalatigheid een bevredigende verklaring te geven. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u tijdens de periode van onderduiken bij een vriend van uw oom woonde, die op zijn beurt de mogelijkheid had om zich over uw zaak te informeren (CG p20). Aangezien uw arrestatie en uw vrijlating tegen losgeld, evenals de arrestatie van uw vader voor u de concrete aanleiding vormden voor uw vlucht uit uw land (CGp13), kan redelijkerwijs verwacht worden dat u toch minstens ernstige pogingen zou ondernemen om hier meer informatie over te bekomen. Uw gebrek aan kennis over uw zaak raakt dan ook aan de kern van uw asielrelaas.

Het is bovendien frappant dat u zich niet geïnformeerd heeft over de functie van U. (...), de man die voor de regering zou werken (CG p16), en op wie uw oom een beroep deed nadat u was opgepakt. Gezien de hoge positie die de man zou bekleden, en het belang van dergelijke netwerken wanneer er zich problemen voordoen in Tsjetsjenië, is het opmerkelijk dat u niet meer kan vertellen over de man dan: "hij werkt bij de president, is één van de adviseurs van de president of hij werkte in zijn apparaat, ik weet het niet" (CG p 16). Dat u, die jurist bent, zich hierover niet beter informeerde doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid en de ernst van de vermeende feiten, gezien de eventuele bescherming die u van dergelijke hooggeplaatste vriend van uw oom zou kunnen genieten. Verder legt u een gebrekkige kennis aan de dag met betrekking tot uw arrestatie en vrijlating. U kan niet zeggen hoeveel personen bij uw aanhouding betrokken waren (CG p14), u weet niet waar u naartoe werd gebracht, maar ook niet hoelang u onderweg was (CG p15). Zoals hierboven reeds aangegeven, kan u niet zeggen wat

de functie is van de vriend van uw oom die voor de regering zou werken (CGp15-16), noch bij welke dienst de politieagent werkte waar uw oom mee bevriend was (CGp16). Nochtans gaat het hier om twee overheidsfunctionarissen die u samen met uw oom opwachtten na uw vrijlating, en had u nadien, toen u nog zo'n vier weken onderdook bij een vriend van uw oom onrechtstreeks contact met uw oom. Het is dan ook opmerkelijk dat u niet geïnformeerd heeft wie deze personen precies waren. Uw vage verklaringen over feiten die de kern van uw asielrelaas uitmaken doen op ernstige wijze afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw vader gearresteerd werd op 24/05/2013. Het is opmerkelijk dat u dit pas wist aan te geven na vijf opeenvolgende vragen over uw vader ("PO: waar is uw vader? AZ: geen idee. PO: wanneer voor het laatst gezien? AZ: gezien, de laatste keer, was ergens midden april, 2013. PO: heeft u hem nadien nog gehoord, contact gehad...? AZ: neen. Niet gezien, niet gehoord, niet gebeld. PO: Is er een reden voor? AZ: Ja. PO: Kan u dat uitleggen? AZ: Hij werd ook gearresteerd door politie." CG p 3-4). Van een spontaan antwoord kan hier dan ook duidelijk geen sprake zijn. Er moet ook vastgesteld worden dat u naliet de arrestatie van uw vader, toch een zwaarwichtig feit, te vermelden tijdens uw gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken en formuleert hiervoor bovendien een weinig aannemelijke uitleg, namelijk : "kijk, ik vertelde daar dat ik een incident had op 8/5, dat heb ik vermeld. Men vroeg mij of ik daarna mijn vader nog gezien had, ik zei van niet. " (CG p4). U kan hiermee niet verklaren waarom u niet spontaan de voornaamste kernelementen van uw asielrelaas, waaronder de arrestatie van uw vader, die nog steeds verdwenen zou zijn, heeft vermeld, te meer daar u zelf aanhaalt dat men u expliciet een vraag stelde over uw contact met uw vader na uw eigen arrestatie. Het is bovendien opvallend dat u verklaart zich niet geïnformeerd te hebben over een eventuele vrijlating van uw vader (CG p 19). U kan geen bevredigende uitleg geven voor uw desinteresse. Dat u zich dermate weinig zou bekommeren om het lot van uw vader, dat nota bene nauw verbonden is met uw eigen problemen, is weinig aannemelijk en doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Ook over andere cruciale aspecten uit uw asielrelaas wist u geen spontane, coherente antwoorden te geven op de u gestelde vragen. Zo verklaarde u aanvankelijk tijdens uw gehoor op het CG dat u op 8 mei een lift gaf aan een vriend van u (CG p13). Wanneer u gevraagd werd wie die vriend was, verklaarde u echter: "ik weet het niet" (CG p13). Wanneer u geconfronteerd werd met uw eerdere verklaring, antwoordde u plots: "dat wordt zo gezegd, het is niet mijn vriend, een burger, er stond iemand en ik stopte om hem een lift te geven" (Ibid.). Dergelijke uitleg is niet overtuigend. Ook uw verklaringen over wie u precies ontvoerd zou hebben zijn opmerkelijk. Wanneer u gevraagd werd door wie u werd aangevallen op 8 mei 2013, verklaarde u aanvankelijk: "zij stelden zich niet voor, ik weet niet wie ze waren of van welke diensten, maar ik ga ervan uit dat ze FSB waren"(CG p14). Wanneer u gevraagd werd waarom u daarvan uitging, antwoordde u in eerste instantie : "gezien hun manier van handelen, ze hebben een specifieke manier van handelen, ze hebben geen genade met mensen" (Ibid.), om pas na een volgende vraag hierover te verklaren: "ik heb opgemerkt dat iemand van hen FSB had staan achteraan op zijn jas" (CG p14). Opnieuw is hier van een spontaan, volledig antwoord geen sprake. Ook over de reden waarom u meegenomen werd, legt u uitermate vage verklaringen af: wanneer u gevraagd werd waarom u tegengehouden werd, antwoordde u aanvankelijk: "Dat weet ik niet precies waarom, maar ik denk dat zij.. nou, ik ben niet zeker.... Maar ik denk dat zij die jongen hebben gevolgd, geïnterviewd. Waarschijnlijk had hij ook iets te maken met deze gewapende bendes, maar daar ben ik niet zeker van. Dat suggereer ik" (CG p14). Wanneer u gevraagd werd waarom u dit dacht, antwoordde u enkel: "hij had een pistool bij" (Ibid.), om nadien uw eigen argument te ondergraven door toe te geven "bij ons zijn veel mensen die een wapen dragen" (CG p14). Uw aanvankelijk vage verklaringen over de reden van uw aanhouding zijn des te opmerkelijker, aangezien u later wel wist te vertellen dat u ondervraagd werd over de rebellenactiviteiten van uw lifter en uzelf (CG p15). Dat u geen spontanere, coherenter verklaringen kan afleggen over cruciale aspecten van uw asielrelaas ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.

Er moet voorts opgemerkt worden dat u opvallende verklaringen aflegde in verband met uw identiteitsdocumenten. U verklaarde dat u uw binnenlands paspoort, het identiteitsdocument bij uitstek voor een Russisch staatsburger, niet op zak had op het moment van uw arrestatie. U had het naar eigen zeggen niet nodig (CG p17). Het is weinig aannemelijk dat u dergelijke rit zou maken van Grozny naar Sleptsovsk, waarbij u dus de Tsjetsjeense republiek zou verlaten en de buurrepubliek Ingoesjetië zou binnen rijden, en uw paspoort doelbewust zou hebben achtergelaten bij uw familieleden. Frequentie identiteitscontroles en controleposten maken het immers noodzakelijk om steeds een geldig binnenlands paspoort op zak te hebben, vooral bij het verlaten van de Tsjetsjeense republiek (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Uw verklaring: "neen, er is slechts één post maar die kan je makkelijk omzeilen", en bijgevolg uw binnenlands paspoort niet zou nodig hebben (CG p17), is opnieuw weinig aannemelijk.

Wat betreft de door u aangehaalde problemen in Kazan, moet opgemerkt worden dat u niet aannemelijk maakt dat u na uw afstuderen nog ernstige problemen zou ondervonden hebben. Daarnaast gaf u zelf reeds aan dat u sinds april 2013 opnieuw in Grozny zou gewoond hebben (CG p22), waardoor uw eventuele problemen niet meer actueel zijn. Er moeten omtrent uw problemen in Kazan nog volgende opmerkingen worden gemaakt: u kon geen enkel volledig adres opgeven waar u de laatste 3 jaar zou gewoond hebben (CGp5). U kan ook aan de hand van documenten niet staven dat u ooit in Kazan gewoond zou hebben. Ook van de klachten die u zou hebben ingediend naar aanleiding van het brutale politieoptreden kan u geen enkel begin van bewijs voorleggen, hetgeen van een jurist met de specialisatie jurisprudentie nochtans wel verwacht zou kunnen worden (CG p 20). Er wordt nog opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat de discriminatie die u aanhaalde zich vooral richt tegen Ingoesjeetse en Tsjetsjeense studenten (CG p22). Aangezien u reeds 30 jaar oud bent en intussen reeds 3 jaar bent afgestudeerd, past u niet meer in het door u genoemde profiel. Wanneer u gevraagd werd of er zich ook nog incidenten voordeden nadat u was afgestudeerd, haalde u sollicitatieproblemen aan (CG p 23). Desalniettemin heeft u toch verschillende jobs uitgeoefend (CG p7). Uw laatste job was een betrekking als taxichauffeur. Wanneer u gevraagd werd waarom iemand met een rechtendiploma als taxichauffeur werkte, antwoordde u : "Het had te maken met mijn religieuze overtuigingen, die niet gepaard gingen met de juridische activiteiten", "bijvoorbeeld: een moslim moet 5 keer per dag bidden, op vrijdag moet hij naar de moskee. En dit kwam niet overeen met... dus...(stilte)" (CG p7). Er kan dan ook gesteld worden dat u niet heeft aangetoond dat u omwille van discriminatie geen job op het niveau van uw studies uitoefende, maar dat het uw eigen keuze was om niet meer in de branche van uw diploma te werken. U heeft ernstige, actuele problemen van discriminatie dan ook niet aannemelijk weten maken.

Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat er evenmin geloof kan worden gehecht aan de door u verklaarde reisroute. U verklaarde in een vrachtwagen van Moskou naar België te zijn gereisd, slechts in het bezit van een binnenlands paspoort en een rijbewijs. U bleef tijdens de reis verscholen in de slaapruijmt achter de chauffeur (CG p11). U heeft de weg niet gezien. Er werden naar eigen zeggen geen afspraken gemaakt over eventuele controles onderweg. U heeft geen weet van eventuele controles op uw gehele reisweg van Valerik over Moskou tot Brussel. U weet niet via welk land u de Schengenzone bent binnengekomen. Wanneer u gevraagd werd of u vragen stelde aan de chauffeur, die vlak voor u moet hebben gezeten, antwoordde u: "Helemaal geen contact gehad". U heeft geen idee welke nummerplaat de vrachtwagen had of wat hij vervoerde, noch welke opschriften op de vrachtwagen waren aangebracht" (CG p12). Onderweg stopte de chauffeur enkele keren, maar u weet in het geheel niet waar dit zou geweest zijn. U heeft na aankomst uw paspoort niet teruggekregen, noch teruggevraagd (CG p13). Deze verklaringen en de onwetendheid die u aan de dag legt aangaande uw reis zijn echter weinig aannemelijk. Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precaire onderneming is, en gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland, jegens hetwelke u verklaart een ernstige vrees te koesteren, is het niet aannemelijk dat u dermate onwetend bent aangaande het traject en de organisatie van uw reis. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt bovendien dat aan de buitengrenzen van de EU en zeker ook aan de buitengrenzen van de Schengen-zone zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden, waarbij uitzonderingen quasi onbestaande zijn. Ook worden personen- en vrachtwagens onderworpen aan controles met verschillende technologieën, op zoek naar smokkelwaar en verstekelingen. Bij wijze van voorbeeld hiervan kan verwezen worden naar de Poolse grens (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gecombineerd met uw weinig aannemelijke onwetendheid over uw reis, kan er dan ook weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou u clandestien (dus zonder uw paspoort) in de vrachtwagen en zonder persoonlijke paspoortcontrole de Schengen-zone zijn binnengekomen zonder daarbij ontdekt te zijn. Deze vaststelling van een gebrek aan geloofwaardigheid betreffende uw reisweg naar België is zwaarwichtig. Behalve dat de werkelijke omstandigheden van uw reis onbekend zijn, kan dit er ook op wijzen dat u uw reisdocumenten, die u bij uw ware reis naar België zou hebben gebruikt, verborgen houdt teneinde de hierin vervatte informatie over eventuele visa of over het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense

strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw binnenlands paspoort en rijbewijs bevatten uitsluitend identiteitsgegevens, die hier echter niet betwist worden. Er moet opgemerkt worden dat beide documenten werden uitgereikt in Grozny. Bijgevolg kunnen deze documenten niet aantonen dat u daadwerkelijk in Kazan gewoond heeft. Uw diploma bevat identiteitsgegevens en vormt een indicatie van uw opleidingsniveau, hetgeen niet betwist wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 1, A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). In een tweede middel verwijst verzoekende partij opnieuw naar voormeld artikel 1, A en naar artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. In een derde en laatste middel haalt verzoekende partij de schending aan van artikel 3 EVRM.

Door de onderlinge verwevenheid van voormelde middelen oordeelt de Raad dat deze gezamenlijk dienen te worden behandeld.

2.2.1. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. Waar verzoekende partij in haar verweer een summiere herhaling geeft van het door haar voorgehouden asielrelaas wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr.

156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.4. Voor wat betreft de opmerking van verzoekende partij dat het normaal is dat zij geen materiële bewijzen kan voorleggen nu geen enkele persoon die ontvoerd is geweest, geslagen en mishandeld hiervan objectieve bewijzen kan voorleggen, stelt de Raad vast dat dit verweer resulteert uit een verkeerde lezing van de bestreden beslissing daar door verwerende partij nergens in deze beslissing wordt gemotiveerd dat verzoekende partij desbetreffend geen bewijzen heeft bijgebracht. Het gebrek aan bewijs wordt enkel aangehaald met betrekking tot het verblijf van verzoekende partij in Kazan en aangaande de door haar aldaar ingediende klachten tegen het brutale politieoptreden. Voormeld verweer is derhalve zinledig.

2.2.5. Daar waar verzoekende partij opmerkt dat een normaal mens die ontvoerd wordt niet in staat is zijn overvallers te tellen, maar dat het er in haar geval "veel" waren, oordeelt de Raad vooreerst dat in redelijkheid van iemand die wordt aangehouden kan worden verwacht dat deze minstens bij benadering kan duiden hoeveel personen deze aanhouding uitvoerden. Verder wijst de Raad erop dat het ongeloofwaardig bevinden van de aanhouding op 8 mei 2013 niet enkel steunt op het niet weten hoeveel personen bij deze aanhouding betrokken waren, maar ook op de onwetendheid over de plaats waar verzoekende partij werd naartoe gebracht, over hoelang de overbrenging duurde en over de functie van de vriend van de oom waarop deze laatste een beroep deed naar aanleiding van deze arrestatie en op de vage en uiteenlopende verklaringen in verband met de reden van deze aanhouding. Al deze motieven worden door verzoekende partij in het verzoekschrift ongemoeid gelaten waardoor deze als onbetwist en vaststaand worden beschouwd. De Raad benadrukt dat een beslissing als geheel dient te worden gelezen en niet als een samenstelling van aparte componenten die elk op zich de beslissing dragen.

2.2.6. Waar verzoekende partij herhaalt dat er sprake is van discriminatie daar haar moslim-zijn ondanks haar opleiding haar in de onmogelijkheid stelt een job te verwerven en te behouden naar haar diploma, oordeelt de Raad, zoals verwerende partij eveneens terecht stelt, dat het gegeven dat verzoekende partij haar geloof op een stringente wijze wenst te beleven en derhalve vijf maal per dag wenst te bidden en op vrijdag naar de moskee wenst te gaan een persoonlijke keuze betreft waardoor zij zichzelf uitsluit in de uitoefening van bepaalde jobs. Van enige externe discriminatie is derhalve geen sprake. Het komt aan verzoekende partij zelf toe een evenwicht te zoeken tussen de beleving van haar geloof en de job die zij als jurist wenst uit te oefenen.

2.2.7. De talrijke overige motieven waarop verwerende partij zich bij het nemen van haar beslissing steunt worden door verzoekende partij ongemoeid gelaten waardoor deze als onbetwist en vaststaand worden beschouwd.

2.2.8. De door verwerende partij vastgestelde flagrante onwetendheden, vaagheden, tegenstrijdigheden, omissie en desinteresse betreffende wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas verhinderen terecht aan dit relaas enig geloof te hechten en laten niet toe verzoekende partij de status van vluchteling met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet toe te kennen.

2.2.9. Waar verzoekende partij aanvoert dat verwerende partij helemaal niet heeft onderzocht en niet heeft gemotiveerd waarom haar de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend daar geen rekening werd gehouden met de nog aanwezige gewelddaden in haar land van herkomst en met de overige feitelijke omstandigheden in haren hoofde, stelt de Raad vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoont dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist. De Raad wijst er bovendien op dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Uit hetgeen vooraf gaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit

het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. De Raad stelt vast dat ook desbetreffende motivering van verwerende partij door verzoekende partij totaal ongemoeid wordt gelaten waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

2.2.10. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend veertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT